

Fedezzük fel Őt!

Jézus, mielőtt visszatér az Atyához, összegyűjti tanítványait, és rájuk bízta, hogy vigyék tovább művét. Merész vállalkozás ez, mely félelemet ébreszthetne a szívükben. De Jézus bátorítja őket „Nem hagyalak magatokra, veletek leszek minden nap”.

Ezzel a bizonyossággal, tesznek majd tanúságot a vele való találkozásról, igéjéről, befogadó és irgalmas szeretetéről mindenki iránt.

„Én veletek vagyok minden nap a világ végezetéig”: mekkora reményt kelt ez az ígéret! Arra bátorít, hogy keressük meg őt utunkon.

Hogyan?

Tárjuk ki a szívünket és a karunkat, legyünk készen a befogadásra és az osztozásra egyénileg, és együtt is, mint családi vagy egyházi közösség.

Hol?

A családban, az iskolában, a barátok között, játék közben vagy épp egy bulin.

Miért?

Így Jézussal találkozhatunk, öröm és fény tölt el, amely az Ő jelenlétét jelzi.

Hol látod Jézust magad körül?

Meséld el te mikor találkozol vele!

Hol találkozhatunk vele?

Igen, „Ő ott van minden sarkon, mellettünk jár. Elrejtőzik a szegényekben, a lenézettekben, a kicsikben, a betegekben, a tanácstalanokban és azokban, akik nem élhetnek szabadon. Ott van abban, aki csúnya, és aki kitaszított...”

Ha minden reggel arra gondolunk: „Szeretném ma fölfedezni, hol akar találkozni velem Isten”, akkor minden nap csodálatos tapasztalatot élhetünk meg.

Keressük meg Őt a városunkban!

Vegyétek a kezetekbe a városotok térképét azokkal a fiatalokkal együtt, akik osztoznak veletek az Egyesült Világ ideáljában, és jelöljétek be, hol TALÁLKOZHATOK Jézussal: azokban, akik szenvednek, a mellettetek lévő barátaitokban, stb....
Osztozzatok velük az örömeikben és a nehézségeikben, néha elég egy mosoly, vagy egy szeretetteljes gesztus....

az USA-ban történt

Detroitban gyönyörű és nagyon mély tapasztalatot éltünk meg!!!

Öt napon keresztül, egy fiatalokból és felnőttekből álló csoporttal elkezdtek konkrét szeretet-tettekkel „kiszínezni” a városunk „szürke” pontjait. (Segítettünk egy hajléktalanoknak felállított menzán, kitisztítottuk az egyik sugárút mellett a parkot, megműveltünk egy kertet...)

A öt nap után mindannyian úgy éreztük teljesen átalakultunk, egy igazi mély örömet tapasztaltunk a szívünkben. Kezdetől fogva törekedtünk arra, hogy, kölcsönös szeretetben éljünk, mert tudtuk ez a legnagyobb ajándék, amit elvihetünk másoknak.

A szeretet művészete az együttlétünk spontán törvényévé vált. Azonnal gyönyörű légkört sikerült teremtenünk, mely végig az öt nap alatt megmaradt és mindannyiunkat ösztönzött, hogy jobban szeressünk és ajándékozzuk önmagunkat.

